

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 8 augustus 2024 met nummer
in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

vertegenwoordigd door advocaat met
woonplaatskeuze te

Verwerende partij

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
Regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Justitie en
Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

vertegenwoordigd door advocaat met
woonplaatskeuze te

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 23 november 2023 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 24 oktober 2023 met nummer waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 725 euro wegens schending van de artikelen 4.2.1, 3° en 6.2.1, lid 1, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO). Er wordt haar met name verweten dat ze zonder de daarvoor vereiste voorafgaande omgevingsvergunning twee bomen heeft geveld.

II. Rechtspleging

Verwerende partij legt het administratief dossier neer en dient een antwoordnota in.

Partijen worden opgeroepen voor de openbare zitting van 20 juni 2024. Ze stemmen in met het schriftelijk behandelen en in beraad nemen van de vordering (conform artikel 41, §3 van

het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges - hierna: Procedurebesluit).

III. Feiten

1.

Op 24 juni 2021 stelt de eerste hoofdinspecteur van de politiezone (hierna: verbalisant) op het perceel te met als kadastrale omschrijving dat is gelegen in agrarisch gebied, het volgende vast:

“ ...

Beschrijving van de overtreding

Opsteller ziet tijdens patrouille op 03 april 2021 om 18.57 uur in richting Ijzer op de linkerzijde ... 2 hoogstammige bomen die zijn afgezaagd op 1,5 tot 2 meter boven de grond waar haaks komt met de

Deze bomen hebben meer dan 1 meter omtrek 1 meter boven het maaiveld. Eén boom kon rondom gemeten worden en meet 2.00 meter omtrek. Diameter is 60 centimeter (zie fotodossier).

Na contactname met de dienst ruimtelijke ordening blijkt geen kapvergunning te zijn afgeleverd.

Contactname landbouw en visserij:

Opsteller neemt contact met landbouw en visserij en verneemt dat n de gebruiker is van het perceel.

Contactname Agentschap Natuur en Bos:

Opsteller neemt contact op met ... agentschap natuur en bos met verzoek mij het soort boom wat afgezaagd is mee te delen. Opsteller krijgt op email bericht van ANB dat het hier met zekerheid twee populieren zijn die werden afgezaagd.

...”

Verzoekende partij wordt hierover verhoord op 1 juli 2021, waarbij ze verklaart dat ze de twee populieren enkel heeft gesnoeid.

Deze vaststellingen en het verhoor worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal nummer van 24 juni 2021, dat op dezelfde datum wordt afgesloten (hierna: PV) en op 3 juli 2021 wordt verstuurd aan de procureur des Konings.

2.

Op 17 augustus 2021 geeft de procureur des Konings aan de gewestelijke entiteit kennis van de verlenging van zijn beslissingstermijn (artikel 16.2.13, §2 VCRO) omdat het

opsporingsonderzoek nog bezig is. Op 13 december 2021 ontvangt de gewestelijke entiteit de melding van de procureur des Konings van 19 augustus 2021 dat het stedenbouwkundig misdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

4.

Op 14 december 2021 vraagt de gewestelijke entiteit bijkomende inlichtingen aan de verbalisant en met name of verzoekende partij al een regularisatievergunning bekwam voor de wederrechtelijke stedenbouwkundige handelingen. De verbalisant antwoordt op 13 januari 2022 via de omgevingsambtenaar van _____ dat verzoekende partij hiervoor vooralsnog geen regularisatievergunning heeft ingediend.

5.

Op 24 januari 2022 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van het voornemen om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen. Ze wijst haar daarbij op de mogelijkheid van een bestuurlijke transactie mits betaling van 725 euro (artikel 6.2.14 VCRO). Ze nodigt haar ook uit om bij gebreke van tijdige en volledige betaling van de voorgestelde geldsom een schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, en biedt haar de mogelijkheid om inzage te vragen in het administratief dossier.

Verzoekende partij gaat niet over tot betaling en bezorgt op 27 januari 2022 een schriftelijk verweer aan de gewestelijke entiteit, waarin ze aan de hand van foto's wijst op de vaststelling dat 'er niks mis is' met de twee populieren. Ze vraagt daarbij niet om te worden gehoord.

6.

Op 9 oktober 2023 vraagt de gewestelijke entiteit bijkomende inlichtingen aan de verbalisant en met name of verzoekende partij ondertussen al een regularisatievergunning bekwam voor de wederrechtelijke stedenbouwkundige handelingen. De verbalisant antwoordt op 24 oktober 2023 dat verzoekende partij hiervoor vooralsnog geen regularisatievergunning heeft ingediend.

7.

Op 24 oktober 2023 legt de gewestelijke entiteit een geldboete op, waarvan verzoekende partij met een aangetekende brief van 27 oktober 2023 in kennis wordt gesteld. Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep - schending van artikel 15, 4° Procedurebesluit

Standpunt van de partijen

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift omdat verzoekende partij daarin geen ontvankelijke middelen aanvoert en met name niet concreet aangeeft welke rechtsregels of -beginselen er door de bestreden beslissing worden geschonden en op welke wijze.

Beoordeling door het College

1.

Verzoekende partij dient in het verzoekschrift verplicht minstens één ontvankelijk middel aan te voeren, bij gebreke waarvan de vordering onontvankelijk is, terwijl de niet-naleving van deze vereiste naderhand niet kan worden geregulariseerd (artikel 17 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges - hierna: DBRC-decreet, in samenlezing met artikel 15, 4° Procedurebesluit). Een middel bestaat uit een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel en van de wijze waarop deze rechtsregel of dit rechtsbeginsel volgens verzoekende partij wordt geschonden. De vereiste dat het verzoekschrift een uiteenzetting dient te bevatten van de feiten en de middelen impliceert niet dat verzoekende partij expliciet de rechtsregels of rechtsbeginselen moet vermelden die volgens haar door de bestreden beslissing worden geschonden. Het is enkel noodzakelijk dat de uiteenzetting in het verzoekschrift het voor het College in het kader van zijn legaliteitstoetsing, en voor verwerende partij in het kader van haar verdediging, mogelijk maakt duidelijk te begrijpen wat de bestreden beslissing wordt verweten. Het College vernietigt de bestreden beslissing wanneer deze onregelmatig is omwille van de schending van een rechtsregel of algemeen rechtsbeginsel (artikel 35 DBRC-decreet).

2.

Verwerende partij stelt tevergeefs dat het verzoek tot vernietiging onontvankelijk is omdat het verzoekschrift geen uiteenzetting bevat van de middelen, zodat haar exceptie wordt verworpen. Op basis van de argumentatie in het verzoekschrift kan redelijkerwijze worden vastgesteld dat verzoekende partij twee middelen aanvoert. Ze betwist met name dat er een stedenbouwkundig misdrijf voorligt omdat ze de twee bomen niet heeft geveld, maar enkel heeft gesnoeid. Ze betwist ook de hoogte van de boete. Bovendien blijkt uit de antwoordnota van verwerende partij dat ze daarover inhoudelijk standpunt heeft ingenomen, zodat ze wel

degelijk begrijpt waarom verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing onregelmatig is en om die reden moet worden vernietigd.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij betwist dat er een stedenbouwkundig misdrijf voorligt dat haar kan worden toegerekend en waarvoor haar een alternatieve bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd. Ze voert dus feitelijk de schending aan van de artikelen 6.2.7, §1 en 6.1.1, 6° VCRO en van het algemeen rechtsbeginsel van het vermoeden van onschuld, in samenlezing met de volgens de bestreden beslissing geschonden artikelen 4.2.1, 3° en 6.2.1, lid 1, 1° VCRO. Ze stelt dat ze de twee populieren niet heeft geveld, maar enkel heeft gesnoeid, terwijl deze handeling niet vergunnings- of meldingsplichtig is. Ze hekelt het feit dat er ondanks haar vraag hiertoe tijdens de bestuurlijke boeteprocedure nooit iemand met technische kennis hierover ter plaatse is geweest om de bomen te onderzoeken, terwijl deze terug groeien.

2.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij de materialiteit van de feiten niet betwist, maar wel de juridische kwalificatie hiervan. Ze verwijst naar de beoordeling in de bestreden beslissing van de toerekenbaarheid van het stedenbouwkundig misdrijf aan verzoekende partij, waarin het standpunt van verzoekende partij dat ze de bomen enkel heeft gesnoeid gemotiveerd wordt weerlegd. Ze stelt dat verzoekende partij nalaat om deze overwegingen concreet bij haar argumentatie te betrekken en niet aantoont dat de bestreden beslissing steunt op onjuiste feiten dan wel kennelijk onredelijk is. Ze betwist dat de bomen door verzoekende partij enkel zijn gesnoeid omdat de handelingen van verzoekende partij bezwaarlijk kunnen worden beschouwd als onderhoud in functie van het behoud en de verbetering van de gezondheid en de veiligheid van de bomen. Ze stelt dat hieraan geen afbreuk wordt gedaan door het gegeven dat deze handelingen niet door een vakman zijn onderzocht omdat het administratief dossier duidelijk is.

Beoordeling door het College

1.

De gewestelijke entiteit kan een alternatieve bestuurlijke geldboete opleggen voor gedragingen die een stedenbouwkundig misdrijf uitmaken in de zin van artikel 6.2.1, lid 1 VCRO en die naargelang de keuze van de procureur des Konings ook strafrechtelijk kunnen worden bestraft (artikelen 6.2.6 VCRO). Elke schending van de gehandhaafde regelgeving die wetens en willens gebeurt is in beginsel strafbaar, zodat enkel (algemeen) opzet is vereist. De geldboete kan alleen worden opgelegd aan de 'overtreder', hetzij de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die het stedenbouwkundig misdrijf heeft uitgevoerd, er opdracht toe heeft gegeven of er zijn medewerking aan heeft verleend (artikel 6.2.7, §1, lid 1 VCRO en artikel 6.1.1, 6° VCRO), en kan worden opgelegd aan alle overtreiders (artikel 6.2.13, §4 VCRO). De kwalificatie van de feiten als een stedenbouwkundig misdrijf en de toerekenbaarheid hiervan aan verzoekende partij als overtreder vormen dus de grondslag voor de bevoegdheid van de gewestelijke entiteit om haar een geldboete op te leggen.

Een bestuurlijke geldboete is een punitieve sanctie, waarbij de bewijslast van het stedenbouwkundig misdrijf en de overtreder berust bij de gewestelijke entiteit. Het bewijs van de feiten en het daderschap kan met het oog op bestuurlijke beboeting, naar analogie met de bewijsvoering in strafzaken, in beginsel met alle middelen van recht worden geleverd. De principieel vrije bewijsvoering betekent dat dit bewijs onder meer kan worden geleverd door een geheel van samenhangende feitelijke vaststellingen, die éénsluitend eenzelfde persoon als pleger van een stedenbouwkundig misdrijf aanduiden. De beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, en het vermoeden van onschuld zoals onder meer bepaald in artikel 6, lid 2 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, omringen de bewijslevering met waarborgen op procedureel en inhoudelijk vlak.

2.

De gewestelijke entiteit overweegt in de bestreden beslissing, bij 'de toerekenbaarheid (van het stedenbouwkundig misdrijf) aan de overtreder', het volgende:

"....

Overeenkomstig artikel 6.2.1, 1° VCRO is het strafbaar om zonder voorafgaandelijke omgevingsvergunning handelingen te stellen die conform artikel 4.2.1 VCRO vergunningsplichtig zijn. Volgens artikel 4.2.1, 3° VCRO is er een vergunning nodig om bomen, die op een hoogte van één meter boven het maaiveld een stamomtrek van één meter hebben en geen deel uitmaken van een bos, te vellen.

Uit de feiten is gebleken dat vermoedelijke overtreder twee bomen heeft geveld die onder deze omschrijving vallen.

Vermoedelijke overtreder betwist het feit dat het gaat om het vellen van een boom maar enkel om het snoeien er van. In zijn verweer verwijst het naar het feit dat er terug jonge twijgen groeien boven op de afgezaagde stam. De VCRO voorziet geen definitie van vellen of snoeien zodat deze begrippen dienen gelezen te worden in hun normale betekenis. Van Dale omschrijft vellen als 'door hakken doen vallen, omhouthen, omhakken'. Snoeien wordt door Van Dale als volgt omschreven 'de takken van bomen of heesters inkorten of ook wel geheel wegnemen om de vruchtzetting of de groei van andere te bevorderen, of wel het geheel een bepaalde vorm te geven'.

De stelling van vermoedelijke overtreder dat het gaat om snoeien in plaats van vellen kan niet worden gevolgd. Uit de vaststellingen en het fotomateriaal bij het proces-verbaal blijkt heel duidelijk de stam van beide bomen gewoon werd omgezaagd. Er is dan ook geen sprake van het feit dat enkel takken werden ingekort of weggenomen, maar wel dat de stam gewoon werd weggezaagd. Er kan dan ook geen sprake zijn van vruchtbevordering of het geven van een bepaalde vorm daar de volledige kruin en een deel van de stam werd afgezaagd. Ook bevordert deze handeling de groei van andere bomen niet, daar uit de foto's bij het proces-verbaal blijkt dat deze voldoende ver uit elkaar stonden. Vermoedelijke overtreder heeft de bomen dan ook geveld daar populieren een aanzienlijke hoogte kunnen krijgen tot wel 40 meter.

Het gegeven dat er nieuwe twijgen groeien op de top van de stam doet er niets aan af dat het gaat om een vellen van de bomen. Ook wanneer een boom wordt geveld tot op de grond, zullen op de stronk vaak nog twijgen ontstaan.

De gestelde handelingen komen ook niet in aanmerking voor een vrijstelling op grond van artikel 6.1 Vrijstellingsbesluit.

Bovenvermelde feiten zijn een schending van: VCRO: Artikel 6.2.1, 1° in samenhang met 4.2.1, 3°.

Deze feiten vallen daarmee onder de definitie van een stedenbouwkundig misdrijf als bedoeld in de artikelen 6.2.1 en 6.2.13 VCRO waarvoor een bestuurlijke geldboete kan opgelegd worden.

Artikel 6.1.1, 6° VCRO definieert een overtreder als 'de natuurlijke persoon of rechtspersoon die het stedenbouwkundige misdrijf of de stedenbouwkundige inbreuk heeft uitgevoerd, er opdracht toe heeft gegeven of er zijn medewerking aan heeft verleend'.

Uit het verhoor van vermoedelijke overtreder blijkt dat hij de bomen heeft geveld.

Het stedenbouwkundig misdrijf staat vast in hoofde van overtreder.

...

3.

Verzoekende partij toont in het licht van de stukken van het administratief dossier en de procedur stukken niet aan dat het oordeel van de gewestelijke entiteit, dat de handelingen aan de twee bomen moeten worden beschouwd als het vergunningsplichtig vellen van bomen en niet als snoeiwerken, zodat er een stedenbouwkundig misdrijf voorligt dat haar kan worden toegerekend, foutief dan wel kennelijk onredelijk is en dat er ter zake (minstens) twijfel bestaat.

Artikel 4.2.1, 3° VCRO vereist in beginsel een voorafgaande omgevingsvergunning voor het vellen van bomen, die op een hoogte van één meter boven het maaiveld een stamomtrek hebben van één meter en geen deel uitmaken van een bos, tenzij er is voldaan aan de vereisten in artikel 6.1 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is (hierna: Vrijstellingsbesluit). Zoals blijkt uit het PV en door verzoekende partij niet wordt betwist, is er in het licht van de stamomtrek en de situering van de twee populieren waaraan verzoekende partij handelingen uitvoerde een voorafgaande omgevingsvergunning vereist voor het vellen van deze bomen.

Verzoekende partij stelt tevergeefs dat ze de twee bomen enkel heeft gesnoeid en er hiervoor geen voorafgaande omgevingsvergunning was vereist. De vergunningsplicht in artikel 4.2.1, 3° VCRO heeft enkel betrekking op het vellen van de daarin vermelde bomen en dus niet op het snoeien hiervan. Het onderscheid tussen beide handelingen, dat in de VCRO niet nader worden gedefinieerd, betreft een feitenkwestie, die door de gewestelijke entiteit zorgvuldig moet worden onderzocht en afdoende moet worden gemotiveerd. Verzoekende partij toont niet aan dat het standpunt van de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing, dat de begrippen 'vellen' en 'snoeien' in hun spraakgebruikelijke betekenis moeten worden gelezen en dat uit het PV duidelijk blijkt dat de stam van beide bomen gewoon werd omgezaagd en er dus geen sprake is van snoeien, ongeacht de vaststelling dat er daarop ondertussen nieuwe twijgen groeien, foutief of kennelijk onredelijk is. Ze beperkt zich in haar verzoekschrift tot een herhaling van haar verklaring aan de verbalisant en haar schriftelijk verweer en stelt met name opnieuw zonder meer dat ze de bomen enkel heeft gesnoeid en niet heeft geveld, waarbij ze abstractie maakt van de pertinente overwegingen hierover in de bestreden beslissing.

Het standpunt van de gewestelijke entiteit vindt bovendien steun in de 'Code voor goede natuurpraktijk in functie van wijziging van vegetatie en van kleine landschapselementen' (in de zin van artikel 2, 33° van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en

het natuurlijk milieu - hierna: Natuurdecreet) in bijlage 1 bij de Omzendbrief LNW/98/01 van 10 november 1998 betreffende algemene maatregelen inzake natuurbehoud en wat de voorwaarden voor het wijzigen van vegetatie en kleine landschapselementen betreft volgens het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het Natuurdecreet. Deze code bepaalt dat het normale onderhoud van bomenrijen, behalve knotbomen, bestaat in het 'eventueel periodiek snoeien van de bomen', waarbij van belang is dat 'men de bomen snoeit op de grens tussen takkrans en tak, zonder de stam te beschadigen of een stuk van de tak te laten staan'; 'men per snoeibeurt ten hoogste 1/5 van de takken van een boom verwijdt en men een verhouding kruin/stam in acht neemt van 2/3 bij bomen in de jeugdgroei en van 3/2 bij oudere bomen'; en 'men de onderhoudswerken verricht in de periode van 1 november tot 1 maart'. Zoals blijkt uit het PV en door verzoekende partij op zich niet wordt betwist, heeft ze de stam van de twee populieren gewoonweg recht afgezaagd op ongeveer 1,5 tot 2 meter boven de grond, zodat er redelijkerwijze geen sprake is van snoeien.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij betwist de hoogte van de boete en meent met name dat deze 'compleet overdreven' is. Ze voert dus feitelijk de schending aan van artikel 6.2.7, §1, lid 2 VCRO en het evenredigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

2.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij niet uiteenzet waarom ze meent dat de boete compleet overdreven is en nalaat om de uitvoerige motivering hierover in de bestreden beslissing concreet bij haar kritiek te betrekken.

Beoordeling door het College

1.

De gewestelijke entiteit (artikel 6.1.1, 2° VCRO) moet in het licht van het evenredigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur bij het opleggen van een bestuurlijke geldboete zorgen dat de boete evenredig is tot de feiten (zie naar analogie artikel 16.4.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake

milieubeleid). Dit wordt nader gepreciseerd door de vereiste dat de hoogte van de bestuurlijke geldboete wordt afgestemd op de ernst van het stedenbouwkundig misdrijf, terwijl er ook rekening wordt gehouden met de frequentie en de omstandigheden waarin de overtreder dit heeft gepleegd of beëindigd (artikel 6.2.7, §1, lid 2 VCRO). De gewestelijke entiteit beschikt hierbij in het licht van het maximumbedrag van een alternatieve bestuurlijke geldboete (artikel 6.2.13, §4 VCRO) over een ruime discretionaire bevoegdheid, waarbij ze op vraag van de overtreder in beginsel ook de mogelijkheid heeft om de boete op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging (artikel 6.2.7, §2, lid 1 DABM).

Het College zal bij het toezicht hierop aan de hand van de argumentatie die regelmatig en in het bijzonder door verzoekende partij wordt voorgelegd nagaan of de gewestelijke entiteit is uitgegaan van de juiste feitelijke en juridische gegevens, deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen niet foutief of kennelijk onredelijk heeft toegepast. Dit zal met name moeten blijken uit de motieven die aan de boetebeslissing ten grondslag liggen en die daarin worden vermeld en afdoende moeten zijn, vermits de beslissing als individuele bestuurshandeling ressorteert onder de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Ze moet dus een concrete, precieze en pertinente of draagkrachtige motivering bevatten waaruit de keuze van de gewestelijke entiteit voor een boete en voor een welbepaald boetebedrag blijkt, zodat de overtreder hiertegen met kennis van zaken kan opkomen.

2.

De gewestelijke entiteit houdt in de bestreden beslissing bij de beoordeling van de hoogte van de boete rekening met de ernst van de gepleegde feiten, de frequentie en de omstandigheden waarin de feiten gepleegd of beëindigd zijn. Ze overweegt daarover het volgende:

“ ...

4.2.1. De ernst van de feiten

De doelstelling van bovenvermelde regelgeving is gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit (artikel 1.1.4 VCRO).

Dit gebeurt onder andere door het instellen van een voorafgaande vergunnings- of meldingsplicht naargelang de handeling en het gebied waar de handeling plaatsvindt en het opleggen van strikte voorwaarden waaraan moet worden voldaan.

De naleving van de voorafgaande vergunningsplicht behoort tot de meest elementaire verplichtingen. Zij laat de vergunningverlenende overheid toe om kennis te nemen van de voorgenomen handeling, te beoordelen of deze al dan niet vergund kunnen worden, desgevallend mits oplegging van voorwaarden, en de toezichthoudende overheden om controle uit te oefenen op deze handelingen.

Het verzaken aan deze voorafgaandelijke vergunningsplicht leidt ertoe dat de vergunningverlenende overheid niet in kennis wordt gesteld van de voorgenomen handelingen, de mogelijkheid wordt ontnomen om na te gaan of de goede ruimtelijke ordening, de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen aanvaardbaar zijn, desgevallend mits oplegging van bijzondere voorwaarden, en het de toezichthoudende overheden onmogelijk wordt gemaakt, minstens ernstig wordt bemoeilijkt, om controle uit te oefenen.

Overtreder heeft zonder enige voorafgaandelijke controle door de bevoegde overheid de twee bomen geveld. Uit de foto's bij het proces-verbaal kan worden afgeleid dat het hier gaat om een open landschap dat her en der wordt gekenmerkt door solitaire bomen of kleine groepjes van bomen. Het vellen van dergelijke bomen kan dan ook een impact hebben op het visuele karakter van de omgeving.

De feiten zijn voldoende ernstig om te worden gesanctioneerd met een bestuurlijke geldboete van 900 euro.

4.2.2. De frequentie

Het betreft een eenmalige schending. Er zijn minstens geen indicaties die erop wijzen dat bij overtreder reeds eerder vergelijkbare feiten werden vastgesteld. Het criterium frequentie geeft derhalve geen aanleiding tot een hogere geldboete.

4.2.3. De omstandigheden

Er zijn geen bijzondere omstandigheden die in rekening worden genomen bij het bepalen van de hoogte van de geldboete. Uit de navraag van de gewestelijke entiteit bij de bevoegde verbalisant blijkt dat er geen herstel is gerealiseerd.

De gewestelijke entiteit ging per schrijven van 19 januari 2022 over tot kennisgeving van het voornemen om een bestuurlijke geldboete op te leggen. De boetebeslissing moet binnen een termijn van honderdtachtig dagen na deze kennisgeving genomen worden. Deze termijn was geschorst zolang de toegestane betalingstermijn van de initieel voorgestelde geldsom liep en ving pas na afloop daarvan aan. Deze termijn van honderdtachtig dagen is een termijn van orde, waarvan de overschrijding niet gesanctioneerd wordt.

Deze beslissingstermijn is inmiddels verstreken. De gewestelijke entiteit is evenwel van oordeel dat de feiten voldoende ernstig zijn om alsnog een bestuurlijke geldboete op te leggen en acht het, wegens de voorliggende overschrijding van de beslissingstermijn en rekening houdende met de concrete elementen in het dossier, passend en redelijk om het boetebedrag te verlagen tot 725 euro.

Ten slotte zijn er, wat dit misdrijf betreft, geen verdere bijzondere omstandigheden die in rekening worden genomen bij het bepalen van de hoogte van de boete.

...”

3.

Verzoekende partij toont niet aan de hand van concrete en pertinente argumenten aan dat deze motieven de bestreden boetebeslissing redelijkerwijze niet kunnen dragen en dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit van de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen foutief of kennelijk onredelijk is, en er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de feiten en de opgelegde geldboete omdat de gewestelijke entiteit de haar toegekende appreciatiebevoegdheid niet naar behoren heeft uitgeoefend. Ze laat ondanks haar stelplicht na om de concrete en pertinente motieven daarover in de bestreden beslissing bij haar kritiek te betrekken.

Het middel wordt verworpen.

VI. Beslissing

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De kosten van het beroep, begroot op 100 euro rolrecht, zijn ten laste van verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken op 8 augustus 2024 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,